tega ühte nousse heidan, jo ta sepärrast mind käsib Jerusalemmas ellada et ta parreminne minno teed ja nou saaks tähhele panna. Agga et mul nüüd ei olle olnud nisuggune pahha meel, ei pea ka mo ello päiwil sesuggune kurri nou mo süddamesse tousma; siis woin ma kül julgeste kunninga silma ees siin ellada. Sepärrast kostis ta kunningale ja ütles: So sanna on hea; nenda kui mo issand kunningas on räkinud, nenda tahhab so sullane tehha. Ta hakkas ka warsi hone ennesele ehhitama ja ellas mitto päwa Jerusalemmas. Agga kolme aasta pärrast sündis, et kaks sullast ta jurest ärrakargasid Kati kunninga Maaka poia Akisi jure, ja Simeile kulutati: Wata so sullased on Katis. Neid püdis ta issi seält ärranouda, ja ehk kül kunninga kelo- ja ähwerdamisse sanna selle tö wasto olli; siiski mötles temma holetummal wisil:

sil: Kes sedda tühja asja, kui ma nattokest aega Jerusalemmast ärra ollen, tähhele panneb ja kunningale warsi kulutab. Mul on öige tekond käes, ei ma kiusa kunningale tülli tehha, ei ta woi mulle sedda nisugguseks sureks süüks tösta, kül ta sedda mulle andeks annab. Se peäle läks ta julgeks, wottis kätte ja panni omma eesli saddulasse ja läks Kati Akisi jure ommad sullased otsima. Ta leidis neid ka seält, ja töi neid ka Katist ärra. Agga Salomonile anti warsi teada, et Simei olli Kati läinud ja taggasi tulnud. Siis läkkitas kunningas sa kutsus tedda ennese jure ja ütles ta wasto. Eks ma olle Jehowa jures sind wandega käsknud ja sind kowwaste maenitsenud ja üttelnud: Sel päwal, kui sa wäljas käid, ja lähhäd senna ja tenna, siis olgo sulle öiete teäda. et sa ilma armota pead surrema? Eks sa issi se peäle mulle üttelnud:

)(Se

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1762, lk. 17